



## בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 19-07-28065 נירן ואח' נ' ניניו ואח'

### לפני כבוד השופט עדי הדר

#### התובעים:

1. יצחק דוד נירן
2. רקפת הוד והדר בע"מ

נגד

#### הנתבעים:

1. עזר ניניו
2. פנחס בן מאיר גורי
3. ציקורל המרה בינלאומית בע"מ

### פסק דין

לפני בימ"ש בקשת נתבעת 3 לסילוק על הסף של התביעה, אישור המצאת כתב התביעה לנתבע 1 והעדר אישור המצאה לנתבע 2.

#### הבקשה לסילוק על הסף של נתבעת 3 (להלן: "ציקורל").

1. ציקורל טענה כי יש לסלק על הסף התביעה נגדה שכן טענות התובעים נדונו והוכרעו על ידי בימ"ש בהליך אחר וכן טענה שאין יריבות בינה ובין התובעים לגבי שתיים מההמחאות. התובעים לא הגישו תשובה. לכאורה די היה בכך כדי לקבל הבקשה, אולם לפני משורת הדין בימ"ש זימן הצדדים לדיון שהתקיים היום ובו נתן למשיבים הזדמנות להשיב בעל פה.

#### דיון והכרעה בבקשה לסילוק על הסף

2. התובעים טענו בכתב התביעה כי התובע הנו מנהל ובעלי התובעת 2. הנתבע 1 היה אחראי על גיוס כספים של ציקורל והנתבע 2 היה שותף ישיר של התובע במיזם גידול עגבניות.

3. התובע טען שציקורל הינה חברה אשר נותנת שירותי מטבע וניכיון המחאות. במהלך שנת 2015, מר דוד יוסף, שהציג עצמו כמומחה לגידול עגבניות- המליץ לתובע להיכנס כשותף רביעי, עמו ועם 2 שותפים נוספים (מר שלמה לוריה והנתבע 2) למיזם של גידול עגבניות במסגרתו נטלו על עצמם השותפים לשאת בעלויות השוטפות של הגידולים אשר ביצעו החקלאים וכן בתשלום עבור ההוצאות הנלוות לצורך גידול אותם הגידולים במשקים.



## בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 28065-07-19 נירן ואח' נ' ניניו ואח'

4. לאחר הפצרות, שכנעו השותפים את התובע ללכת לביקור בחממות במושב מלילות, על מנת לבחון את הגידולים ואת המיזם במו עיניו.
5. בביקור זה, הציגו השותפים בפני התובע תמונת מצב לפיה מדובר במיזם שאסור לפספס, גידולים מושלמים, רווחים גבוהים בזמן קצר וכיו"ב הבטחות אשר נתגלו בסופו של יום כהבטחות שווא.
6. בעקבות המצג, הסכים התובע להצטרף כשותף רביעי. על פי התנאים, השותפים לטענתם, השקיעו במיזם 300,000 ₪ ואת אותו הסכום היה אמור להשקיע התובע. השקעות אלו היו אמורות להיות מוחזרות מההכנסות של הגידולים שיבוצעו על ידי החקלאים ובאחריותם.
7. בהסתמך על הסכמות הצדדים, החל התובע לשלם את חלקו במיזם בתשלומים. במהלך החודשים מרץ-יוני 2015 השקיע התובע למעלה מ- 500,000 ₪ לטובת הפעילות במיזם, כאשר חלק מן הכספים נלקחו ישירות, תוך כדי תרמית והטעייה על ידי הנתבעים 1-2, וזאת כאשר בגין אותם כספים ששולמו על ידי התובעים, הם לא קיבלו כל תמורה מן הנתבעים ואף לא חשבונית או קבלה.
8. התביעה הוגשה בעניינן של 4 המחאות. לטענת התובעים, כל המחאות שעשו בהן שימוש היו לטובת המיזם ועברו בלבד. אחת מן המחאות הייתה המחאה במזומן בסך של 25,000 ₪ אשר נמסרה לנתבע 2 ביום 22.3.15, כאשר שם המוטב ריק.
9. בדיעבד התובע גילה כי המחאה נרשמה לפקודת "אבנר לוי" כאשר בגב המחאה ישנה חותמת של ציקורל וחתימה לא ברורה נוספת. לטענת התובע, לא הכיר ו/או מכיר כל אדם ו/או גורם בשם אבנר לוי, וכן כתב היד אינו כתב ידו של התובע. בסופו של יום, גילה התובע כי המחאה שמסר לנתבע 2 נפרעה, באופן לא ברור, על ידי ציקורל.
10. המחאה נוספת שנמסרה לנתבע 2, הנה המחאה בסך של 35,000 ₪ בתאריך פירעון 15.4.15, גם היא "על החלק" (ללא מוטב), זאת כאשר חותמת ציקורל הוספה בשורה "שלמו לפקודת". בגב המחאה חתומה ציקורל בלבד באמצעות חותמת, כמו כן מופיעה על גבי המחאה ערבותו האישית של התובע.
11. התובע נתן את ערבותו האישית להמחאה לאחר שקיבל שיחת טלפון מהנתבע 1 ובו הוא דרש מהתובע לחתום ערבות אישית וזאת על מנת שיהיה להמחאה של התובעת 1, חברה



## בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 28065-07-19 נירן ואח' נ' ניניו ואח'

בע"מ, תוקף. בסופו של יום גילה התובע כי גם ההמחאה השנייה נפרעה באופן לא ברור על ידי ציקורל.

12. ביום 15.4.15, התובע כלל לא הכיר את ציקורל או מי מטעמה, הואיל ופגישתם הראשונה של התובע ומנהל ובעלי ציקורל, נערכה רק ביום 22.4.15. התובעים טענו כי לא ברור כיצד הגיעו לידי ציקורל המחאות של התובעים אשר תאריך פירעון מוקדם ליום 22.4.15.

13. במסגרת תלונות למשטרת ישראל, אשר הוגשו על ידי התובע כנגד ציקורל, בין היתר, עקב גילוי פירעון של ההמחאות הנ"ל על ידי ציקורל, התקיים עימות בין התובע ובין נציג ציקורל ביום 16.10.18, במהלכו הציג התובע העתקים של 2 ההמחאות שנפרעו על ידי ציקורל, ותגובת הנציג הייתה כי אינו מכיר את ההמחאות הללו כלל וכלל.

14. התובע ציין כי בין הצדדים התקיים הליך קודם. הוא טען שבניגוד לטענת הנתבעים כאילו הצהיר במסגרת ההתנגדות כי "קיבל תמורה" בגין ההמחאות שמסר (הראשונה והשנייה) - ההיפכא מסתברא. התובע ציין מספר רב של פעמים במסגרת ההתנגדות כי לא קיבל כל תמורה בגין ההמחאות והכחיש טענת ציקורל כי הצהיר במסגרת ההתנגדות כי ידע היטב את נסיבות העברת השיקים לנתבעים.

15. ביחס להמחאה השלישית והרביעית שנמסרו במהלך חודש אפריל, התובע "קיבל טלפון" מן הנתבע 2 ובו הוא נתבקש לחתום על השיקים ערבות אישית. זמן מה לאחר מכן, הנתבע 1 יצר קשר פעם נוספת עם התובע, כאשר הוא מסר לו כי ההמחאות האחרונות (השלישית והרביעית) לא הופקדו בבנק וכי התובע נדרש להביא כסף מזומן במקום 2 ההמחאות, אשר יוחזרו לתובע.

16. בתאריך בו כל אחת מההמחאות היו אמורות להיפרע, או סמוך מאוד למועד פירעון, אולץ התובע להגיע לחנות מאפים בבת-ים ומסר לנתבע 1 כסף במזומן (כל פעם 35,000 ₪) ובתמורה קיבל את ההמחאות בחזרה. בסופו של יום, התובע לא קיבל דבר או חצי דבר עבור ההמחאות שנתן ו/או עבור הכסף המזומן שנתן בידי הנתבע 1.

17. לטענת התובע, הוא לא החליף את ההמחאות במזומן מרצונו, אלא עשה זאת רק לאחר שהנתבע 1 הגיע לבית העסק שלו בר"ג ואיים על בנו, אשר עובד בבית העסק, כי אם אביו לא ישלם לו את סכום ההמחאות במזומן, הוא יפגע בו, באביו ובעסק. אי לכך, לא נותרה ברירה אלא להיענות לאיומים שלו.



## בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 28065-07-19 נירן ואח' נ' ניניו ואח'

18. עקב איומיו של הנתבע 1 הוגשה כנגדו תלונה במשטרה ביום 22.6.15. כן הוגשה ביום 3.7.18 תלונה במשטרה כנגד ציקורל בעבירות קבלת דבר במרמה, זיוף ושימוש במסמך מזויף.

19. עוד טען התובע, כי ביום 26.5.15, ביום בו בוצע הקטיף הראשון, ולאחר שתיאם התובע, אשר תחום אחריותו היה הטיפול בשיווק היבולים עם המשווק "יתיר"- הגיע התובע למשק של החקלאים, אך גילה לתדהמתו כי שותפיו (לרבות נתבע 2) כבר נמצאים בבית האריזה במשק ומעמיסים את משטחי העגבניות למשאית שאין לתובע כל מידע לגביה (לא משאית של "יתיר") וכל זאת תוך הסתרה מהתובע ומבלי שהתובע ידע על כך.

20. כאשר התובע ניסה להניא את השותפים מלפעול בניגוד להסכמות, הנתבע תקף את התובע פיזית והתובע נאלץ להגיש תלונה במשטרה ביום 27.5.15. התובע גילה כי בין אירוע התקיפה ובין הבוקר שלמחרת אותו האירוע, כל משטחי היבולים נעלמו ונלקחו על ידי השותפים בידיעת החקלאים.

21. לטענת התובע, מיד לאחר הגשת התלונה, הוצא כנגד הנתבע 2 צו הרחקה והשותפים עזבו את המיזם.

22. בסופו של יום הוגש נגד הנתבע 2 כתב אישום, והוא הורשע בעבירות אלימות ותקיפה. לטענת התובעים, לא קיבלו מאומה עבור השקעותיהם הרבות במיזם, למעט יבול דל ביותר בשווי 34,497 ₪ אשר קיבלו ישירות מהחקלאים.

23. לטענתה תובעים, הנתבעים העבירו לעצמם ובנינם ובין עצמם כספים אשר הזכות החוקית להחזיקם היא של התובעים, וזאת מאחר וכספים אלו ניתנו להם במרמה ושלא כדין, ולפיכך הם שללו את אותם הכספים מהתובעים ולמעשה גזלו מן התובעים את אותם הכספים.

24. לחילופין טענו התובעים, כי הנתבעים היו שותפים ישירים להטעייתם, כאשר הם קיבלו מן התובעים לצורך המיזם במהלך החודשים מרץ-יוני 205 סך כולל של 130,000 ₪, ברם הם לא מילאו אחר התחייבויותיהם.

25. עוד טענו התובעים לנזקים בלתי ממוניים (עגמת נפש וכו') המוערכים בסך של 50,000 ₪ וביקשו לחייב את הנתבעים בסך כולל של 180,000 ₪, אשר זהו סכום ההמחאות הכולל.



## בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 19-07-28065 נירן ואח' נ' ניניו ואח'

### כתב ההגנה של ציקורל

26. ציקורל טענה בכתב ההגנה כי מדובר בתביעת סרק שישית במספר, במסגרת מלחמת חורמה שמנהל התובע מזה 4 שנים נגדה ונגד ב"כ עו"ד אייל רייף. התובע הגיש אין ספור של תלונות למשטרה, תלונות ללשכת עורכי הדין. כל התלונות שהוגשו נסגרו.

27. עוד טענה שהתובע מציג עצמו בערכאות "כסטודנט למשפטים" נוקט באובססיות בהליכים משפטיים לשם "התנצחות" תוך הטרדתה והטרדת בא כוחה.

28. התובעים הגישו תביעה על שיקים שלמחציתם אין לה כל קשר- לפי טענות התובע עצמו, וטענת התרמית בגינה הוגשה תביעה זו נדונה נידונה והוכרעה במסגרת פסק דין בתא"מ 50367-10-15 שניתן ביום 13.12.17 (להלן: "ההליך הראשון").

29. התובע שהפסיד בהליך הראשון, הגיש תביעה נוספת בתא"מ 24188-12-18 (להלן: "ההליך השני") שנמחקה, וכאן הגיש את אותה תביעה בפעם השלישית תוך מחזור הליכים קודמים.

30. השיק הראשון והשני הגיעו לידיה במסגרת עסקת ניכיון שביצעה מול חברת אשראי אחרת, הועברו כ- 100 שיקים ועל סך כולל של כ- 730,000 ₪ לציקורל ממושכים שונים. אין לה כל קשר לשיק השלישי והרביעי.

31. התובע הינו פושט רגל לשעבר שנגדו נפתחו 2 הליכים לפשיטת רגל וניתן צו כינוס בשנת 2012 וכן הוגשה בקשה חדשה לפשיטת רגל בשנת 2018 (שנמחקה). מסיבה זו הוא מרשה לעצמו לא לשלם הוצאות שנפסקו נגדו בערכאות השונות.

32. התובע מסתיר, שהוא טען את אותן טענות בדיוק בקשר לתרמית שבוצעה על ידיה במסגרת ההליך הראשון. אמנם, במסגרת ההליך הראשון נידונו שיקים אחרים, אך גם בהליך הראשון טען שכל השיקים לרבות השיקים הנדונים בהליך זה, הוצאו ממנו בכפיה, אלימות ובמסגרת תרמית רחבת היקף.

33. טענה זו נדונה בהרחבה על ידי בית המשפט בהליך הראשון. ביום 13.12.17 התקבל פסק דין שקיבל את מלוא טענותיה, דחה את טענת התרמית שהעלה התובע שם, וקבע קביעות נחרצות כלפי התובעים, מהימנותם והתנהלותם במסגרת הליכים משפטיים.



## בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 28065-07-19 נירן ואח' נ' ניניו ואח'

34. לפי הגרסה של התובע בהליך הראשון עולה שהשיק הראשון והשיק השני ניתנו על ידו במסגרת השקעה שלו במיזם, כאשר הוא נתן את השיקים לשותפיו במיוחד לצורך גיוס אשראי באמצעות העברת השיקים לצדדי ג' וביצוע עסקאות הניכיון, כפי שבוצעה בפועל.

35. התובע ידע היטב כי הוא נותן את השיקים לצדדי ג' לצורך גיוס אשראי ומסיבה זו, הוא בחר באופן מודע להשאיר את שורת "לפקודת" בשיקים ריקה.

36. השיק הראשון והשני הופקדו ונפרעו בחשבונו של התובע בפער של חודש ימים אחד מן השני. המבקשת טענה שהדעת נותנת כי לו סבר שמדובר בשיקים שנגנבו והוצאו ממנו במרמה או באלימות הוא היה פועל לבטל את השיקים טרם מועד פירעונם, או לכל הפחות היה פועל כך לגבי השיק לאחר פירעון השיק הראשון.

37. עוד טענה כי התובע הגיש ערעור על פסק דינו של בית המשפט בהליך הראשון, וביום 17.7.18 דחה בית המשפט המחוזי את ערעורו של התובע.

### בדיקת הטענה כי המחלוקת כבר הוכרעה בהליך הראשון

38. כאמור לעיל בדיון שהתקיים היום, בימ"ש דן בטענות המבקשת לסילוק על הסף לגבי כל שיק בנפרד.

### שטר מס' 307

39. תחילה בימ"ש בדק הטענה של המבקשת לגבי שטר מס' 307 על סך של 25,000 ₪ ז.פ. 22.03.15. המבקשת הפנתה בימ"ש בדיון להתנגדות התובע בהליך הראשון לביצוע שני שטרות ושבה וטענה שהגם שההתנגדות לא הייתה לבצוע השטרות כאן, בימ"ש דן באותן טענות שהעלו התובעים כאן.

40. המבקשת הפנתה לסעיף 95 להתנגדות וכן לסעיפים 3 ו 144 בעמוד 13, עמוד 14, סעיף 4, עמוד 15 סעיף 14, ובעמוד 16 סעיפים 23 ו 24. כמו כן, הפנתה לעמוד ראשון שורות 19-22 ולעמוד השני שורות 1-12 בפסק הדין בהם סקר בימ"ש שם הטענות שהעלה התובע. בימ"ש מצא שאכן התובע גולל אותן טענות שעולות בכתב התביעה וכאן הוסיף טענות נוספות.

41. בימ"ש מצא שבפרק דיון ומסקנות בפסק הדין בעמוד 3, שורה 12 עד 25, בימ"ש דן בטענות בעמוד 5 משורה 19 עד 22 ודחה אותן. לא זו אף זו, שטר 307 הוא אחד מחמשת



## בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 28065-07-19 נירן ואח' נ' ניניו ואח'

השיקים הנזכרים בעמוד 3 לפסק הדין בשורה 12. בימ"ש המחוזי לא קיבל ערעור על פסק הדין בהליך הראשון.

42. בדיון שהתקיים היום שב התובע וטען שאין להידרש להליך הראשון שכן לא התנגד שם לביצוע השטרות נשוא התביעה כאן.

43. בימ"ש לא מקבל טענת התובע לפיה ההליך הראשון אינו נוגע לשיקים נשוא התביעה כאן. מההתנגדות שהגיש התובע בהליך הראשון עולה בברור שכל השיקים נשוא ההליך כאן נמסרו על ידי התובע כחלק מעסקה אחת שתוארה הן בהתנגדות והן בכתב התביעה כאן.

44. בימ"ש לא מקבל טענת התובע שאין מדובר בעסקה אחת ולראיה כשהתובע התבקש להסביר מהי אותה עסקה אחרת, שבה מסר את שטר 307 – הוא ענה כלהלן: "אני מסביר, 307 מתייחס לשיק שנמסר במרץ והשיקים האלה זו עסקה שבוצעה ב 22.04. כאשר ביהמ"ש שואל אותי האם 5 השיקים בסך של 80,000 ₪ לא נמסרו במסגרת אותה עסקה, שבה הייתי אמור להשקיע 80,000 ₪ - אני אומר, התשובה היא לא. כאשר ביהמ"ש שואל אותי היכן בהתנגדות תיארתי שתי עסקאות שונות אני מסביר, לגבי שיק זה, צוין בהתנגדות ובאיזה סעיף בהתנגדות אני מזכיר את אותה עסקה אחרת – השיק הזה הוא מתייחס למי שלפקודתו ניתן, אדם בשם אבנר לוי, שאני ציינתי בהתנגדות שזה אדם שאני לא מכיר אותו ועל כן לא יכולתי לבצע איתו שום עסקה."

45. ברי שלא היה לתובע מענה ענייני לשאלה מהי אותה עסקה אחרת כביכול.

46. כשבימ"ש שב ושאל היכן התובע ציין בהתנגדות שהשיקים נשוא התביעה כאן שהוזכרו בהתנגדות "לא קשורים לשותפות ולחלקי בהשקעה, אני אומר שאני חוזר על הדברים אותם אמרתי, זה מתייחס לזה."

47. כאמור לעיל, בתביעה כאן, התובע העלה טענות נוספות שלטענתו נודע לו על קיומן במועד מאוחר יותר. אולם, ככל שהדבר נכון, היה עליו להגיש תביעה לביטול פסק הדין בהליך הראשון ולא תביעה כפי שהגיש.

### שטר 298

48. בהמשך הדיון התברר שהדברים יפים גם לגבי שיק מספר 298, שיק על סך של 35,000 ₪, ז.פ. ליום 15.04.15. בעניין זה, המבקשת הפנתה לעמוד 6 להתנגדות בסעיף 62א'.



## בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 28065-07-19 נירן ואח' נ' ניניו ואח'

שטרות 299 ו – 300

49. לגבי שיקים 299 ו-300, המבקשת טענה ששטרות האלה לא הגיעו אליה. עוד טענה שגם מתוך עיון בכתב התביעה נראה שגם על פי העובדות המפורטות בו, אין כל טענה או התייחסות לכל הנוגע לשני השיקים האחרונים, המיוחסים לה וכי כל הנטען הוא לגבי הנתבעים 1 ו 2, "ולא בכדי, אין קשר בין השיקים האלו לנתבעת 3 וגם לא נטען כי היה קשר. הם לא הגיעו לנתבעת 3 בכל דרך כלשהי."

50. המבקשת הפנתה לסעיפים 62 ב ו - ג, עמוד 6 בהתנגדות וגם סעיפים 63-68 והצביעה על כך שהטענות של התובע הן אותן טענות שנטענו בתביעה זו וגם בפסה"ד, בעמוד 3, שורות 11-16.

51. כשהתובע נשאל מה הקשר בין שני השטרות האלה לבין הנתבעות, הוא הפנה לסעיף 24 לכתב התביעה "אני מפנה לעמוד 8. כאשר ביהמ"ש אומר לי כי הוא קרא את כל הסעיפים והם כולם מתייחסים לנתבעים 1 ו 2 ורק הסעיף האחרון אני מזכיר את טענת התרמית"

52. אולם, כאמור לעיל טענת התרמית כבר הובאה במסגרת ההתנגדות ולא התקבלה.

53. גם בעניין זה, התובע הפנה למידע שהגיע לידיעתו לאחר שהגיש ההתנגדות ובימ"ש בהליך הראשון דחה אותה, אך גם בעניין זה, היה עליו להגיש תביעה לביטול פסק דין ולא התביעה כאן.

54. ככל שהתובע נצר בליבו טענות שהיו ידועות לו במועד הגשת ההתנגדות ולא העלה אותן הרי חל השתק.

55. בע"א 4576/17 איר ויא נ' השטיח המעופף, בימ"ש העליון מצא להבהיר כי מכיר בחריג "השתק הגנה". מדובר בחריג לכלל לפיו השתק עילה חל רק כלפי התובע בהליך הראשון, ולא כלפי מי שהיה נתבע בהליך הראשון. בהתאם לחריג זה, ניתן לדחות תביעה מאוחרת אם הנתבע בתביעה המוקדמת מעלה טענה שהיה יכול להעלותה כטענת הגנה או במסגרת תביעה שכנגד וככל ואלו יתקבלו יאיין פסק הדין בתביעה המוקדמת.

56. בימ"ש העליון הדגיש כי חריג יקום רק במקרים בהם התביעה המאוחרת היא בגדר "ההופכי" לתביעה המוקדמת, במובן זה שקבלת התביעה המאוחרת מאיינת את פסק





## בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 28065-07-19 נירן ואח' נ' ניניו ואח'

הדין המוקדם. עצם העובדה שתוצאת התביעה המאוחרת עלולה לקזז את תוצאת התביעה המוקדמת אין די בה.

57. בדיקת טענות הצדדים בהליך הראשון וכאן מעלות שהן מתייחסות לאותו מיזם, לאותה השקעה ולאותן טענות בדבר תרמית.

58. מכאן שככל שהיו טענות שהיו ידועות לתובע בעת הגשת ההתנגדות, היה עליו להעלותן בהתנגדות, וטענות שגילה לטענתו מאוחר יותר, יש לכלול בתביעה לביטול פסק הדין. בימ"ש מוצא שפרט למספר טענות שלטענתו נודעו לו עקב חקירת משטרה, התובע העלה מרבית הטענות, אם לא כולן, כטענות הגנה, אך הטענות לא התקבלו על ידי בימ"ש בהליך הראשון. זאת, לאחר ששמע ראיות.

59. אם בימ"ש ידון שוב באותן טענות שהובאו לפני בימ"ש בהליך הראשון, הוא יתיימר לעמוד במצב בו בוחן שוב קביעות בימ"ש אחר ואף אישור קביעות אלה על ידי ערכאת הערעור הנכבדה.

60. מכאן שתביעת התובעים היא בגדר "ההופכי" ולא תביעה שהתוצאה בה תעמוד לצד, ולא במקום, התוצאה בבית המשפט בהליך הראשון ולכן דין התובענה נגד המבקשת להידחות וכך קובע. התובעים ישלמו לציקורל שכ"ט ב"כ בסך של 12,000 ₪.

### התביעה נגד נתבע 1

61. כתב התביעה נגד נתבע 1 הומצא כדין לנתבע 1, אך הוא לא הגיש כתב הגנה. כאשר ביהמ"ש שאל התובע האם בעניין נתבע 1 הטענות שלו בתביעה זו שונות מהטענות שלו נגד ציקורל הוא השיב: "כפי שהסברתי קודם מדובר בגורם אחד, גוף אחד, הנתבע 1 הוא עובד של נתבע 3 ועושה דברו."

62. מכאן שברגע שדין התביעה נגד ציקורל להדחות, גם דין התביעה נגד נתבע 1 להדחות וכך קובע.

63. מכיוון שנתבע 1 לא הגיש כתב הגנה, אין מקום לצו להוצאות.

### התביעה נגד נתבע 2

64. כתב התביעה לא הומצא לנתבע 2. התובע אמר היום בדיון "לגבי הנתבע 2 - ניסו לחפש אותו, אותו חוקר, הוא היה ברכבת כי הוא גידל סמים והשתחרר מהכלא ולא ניתן לאתר אותו. חיפשו אותו בבת ים וחיפשנו אותו באמצעות מרשם התושבים ולא ניסינו לאתר אותו."



## בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 19-07-28065 נירן ואח' נ' ניניו ואח'

65. לכן, בחלוף מספר הזדמנויות שבימ"ש נתן לתובע לבצע המצאה לנתבע 2, ובחלוף יותר משנה ממועד הגשת התביעה, אין מנוס ממחיקת התביעה וכך קובע.

66. מכיוון שלא הוגש כתב הגנה, אין צו להוצאות.

ניתן היום, ו' תשרי תשפ"א, 24 ספטמבר 2020, בהעדר הצדדים.

עדי הדר, שופט